

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחֻלָּק ל- תַּתק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרַךְ ה' - חֲלָק ט"ז

קוֹנְטֵרְס 136

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וּיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

שיעורי "אור הרשב"י שיעורים בוזהר הקדוש בכל הארץ

052-2926570	יום ה' 18:00-19:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 היכל יעקב בעלסון
03-9234738/050-7228886	ליל שבת 21:00-22:00	הרב הנסנת הספרדי הרב אוירבך כפר גנים 2	1 בית הנסנת הספרדי הרב אוירבך כפר גנים 2
03-9089202		הרב אליעזר דוד גבאי שליט"א	1 אור הרשב"י
052-2926573	יום ג' 20:45-22:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 אהבת חיים מולדנו 14
050-2926573	יום א' 17:45-19:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 אהל חיים בר כוכבא 23
052-2926570	יום ד' 17:45-19:00	הרב יהודה שרביני שליט"א	1 אהל ציון יוסף חיים 6
052-7632720	יום ה' 20:30-21:30	הרב אידן מוכים שליט"א	1 הקמרת שלמה 5
03-9092902	יום ב' 21:00-23:00		1 כולל חסד לאברהם שלמה 5
03-9046985	יום ב' 17:00-18:30		1 משפחת ולי אברבאל 14
03-9320388		הרב אלון פרחי שליט"א	1 עין חיים הושע
03-9046985	16:00-17:00		7 רפאל המלאך כפר פינת מוקולוב
03-90929	יום ה' 21:00-22:45	הרב ששון בטאט שליט"א	1 חסד לאברהם ישראל שיעורו 28
02			
צפת 8			
050-5948670	בין מנחה לערבית	הרב יעקב כהן שליט"א	7 בנימין הצדיק לוחמי הגטאות
050-5948670	יום ג' 20:00-21:00	הרב יעקב כהן שליט"א	1 זבא לציון שמנת רמת דוד
ירושלים 5			
קריית אתא 2			
2 ליל ששי תורת עד הגן			
1 כולל שערי חיים (לשעבר מדרשה ליהדות) העצמאות			
054-4512133	ימים ד' ה' 9:15-10-45	הרב יוסף הרוש שליט"א	2
ירושלים 1			
קריית גת 1			
054-8421915		מוצש"ק חגזי שעה לאחר ערבית	1 אור הרשב"י רח' מרגלית
ירושלים 1			
054-6347679		הרב יעקב רפאל שליט"א	1 קריית מלאכי 1
ירושלים 1			
קריית עקרון 1			
1 שובת ישראל			
050-8772389/03-6810298	יום ד' 20:00-21:00 052-3578159/08-9493687	הרב דוד בעלזאל שליט"א	3 קריית שלום 1
1			
2 המרכז, הכינור			
052-4556806	יום ה' מוצש"ק שעה לפני ערבית, 18:45-20:15	הרב מיכאל פיינקוב הלוי שליט"א	6
ירושלים 1			
03-9030975 050-6438828		הרב שלום חמדני שליט"א	1 ראש העין 1
ירושלים 3			
ראשון לציון 1			
050-8737205		יום ה' 9:30-11	1 אור הרשב"י שימן המורה
054-3054780		הרב מיכאל בראון שליט"א	1
08-6755106/054-3979642		יום ד' 8:45-11:15	1 משפחת לוי הרב מלובוביץ 6/3
ירושלים 2			
1 אור ציון שמנת לב אליהו			
04-9040588	מוצש"ק לאחר ערבית 10:00-11:00	הרב עייש שמשון שליט"א	1 כולל בית שמאי
ירושלים 1			
רמת גן 1			
03-5799076	9:00-10:00	הרב ראובן אורבן שליט"א	1 הכנאים
ירושלים 8			
1 אהל יעקב הרב קוק 39			
052-2926573	יום ב' 20:15-21:15	הרב יהודה שרביני שליט"א	7 תרחם ציון נהרדאה 26
03-5491367	כל יום 10:30-1:00	הרב שלום בעלזאלי שליט"א	2 תל אביב 2
ירושלים 1			
1 דודם תל אביב			
1 אור הרשב"י נהרים			
03-6491168		הרב ורדי ווינני שליט"א	1 נוה שרת

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
טל': 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מִשֶׁה, שְׁכַתוֹב (שְׁמוֹת ב) וַיָּבֵאוּ
הָרַעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַגּוֹ', וְשֵׁם
הַזְדַּמְנָה לוֹ צְפוּרָה, מִשׁוּם
שְׂאוֹתָהּ הִבָּאָר גְּרָמָה לָהֶם.

בֹּא רָאָה, הִבָּאָר הַזֶּה כְּתוּבָה שֶׁבַע
פַּעְמִים בְּפִרְשֵׁה הַזֶּה, מִשׁוּם
שֶׁהִיא רְמֵז לְשֶׁבַע. וְכִף נִקְרָאת
בָּאָר שֶׁבַע. [וּמְשׁוּם] הִבָּאָר הַזֶּה
נִזְכַּרְתָּ שֶׁבַע פַּעְמִים בְּפִרְשֵׁה הַזֶּה,
שְׁכַתוֹב וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בְּשֻׁדָּה.
כִּי מִן הִבָּאָר הֵיחָא. וְהָאֲבָן גְּדֹלָה
עַל פִּי הִבָּאָר. וְנֶאֱסַפּוּ שָׁמָּה כָּל
הַעֲדָרִים וַגּוֹ' מַעַל פִּי הִבָּאָר.
וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהִשִּׁיבּוּ אֶת
הָאֲבָן עַל פִּי הִבָּאָר. וַיִּגְלְלוּ אֶת
הָאֲבָן מֵעַל פִּי הִבָּאָר. וַיִּגְלֵל אֶת
הָאֲבָן מֵעַל פִּי הִבָּאָר. הִרִי
שֶׁבַעָה, וּבִרְדָּאֵי שִׁכְף זֶה.

בְּמוֹשֶׁה לֹא כְתוּב אֲלָא פַעַם
אֶחָת, שְׁכַתוֹב וַיֹּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְּבָר
וַיֹּשֶׁב עַל הִבָּאָר. מִשׁוּם שֶׁמֹּשֶׁה
נִפְרַד מִכָּל מַהֲבִית שְׁלֹמֹה,
וַיַּעֲקֹב לֹא נִפְרַד כָּלֵל. בְּמוֹשֶׁה
אֶחָד, כְּפַתּוּב (שִׁיר ו) אֶחָת הִיא
יוֹנְתִי תַמְתִּי. אֶחָת הִיא לְאִמָּה.
וּמְשׁוּם כִּף מֹשֶׁה הָיָה בְּעַל הַבֵּית
וְהַתְּעֵלָה לְמַעְלָה. בְּמוֹשֶׁה כְּתוּב
וַיֹּשֶׁב עַל הִבָּאָר. בְּיַעֲקֹב - וַיֵּרָא
וְהִנֵּה בָּאָר בְּשֻׁדָּה, וְלֹא כְתוּב
וַיֹּשֶׁב עַל הִבָּאָר.

דָּבָר אַחַר וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאָר שֶׁבַע
וַיִּלְךָ חֲרָנָה, רַבִּי אַבָּא פִתַח וְאָמַר, (תהלים
שְׁבַע וַיִּלְךָ חֲרָנָה - רַבִּי אַבָּא פִתַח
וְאָמַר, (תהלים ק) אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי
מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת.
אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט, אֲשֶׁרִי־הֵם
יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן
לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת לְהַשְׁתַּדֵּל בָּהּ
יָמִים וְלֵילוֹת, שֶׁהִרִי כָּל מִי
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לוֹ חֲרוּת
מִהַכֵּל, חֲרוּת מִן הַפְּנוּת, שְׁלֹא
יְכוּל לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְהִרִי פְרֻשָׁה,
מִשׁוּם שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה
וַיִּנְאֲחֵז בָּהּ, נִאֲחֵזוּ בְּעֵץ הַחַיִּים.
וְאִם מִרְפָּה אֶת עֲצָמוֹ מֵעַץ

וַיִּגְרְשׁוּם וַגּוֹ', וְתִמְן אֲזַדְמַנַּת לִיה צְפוּרָה, (ד)
קנב ע"ב) בְּגִין דִּיהוּא בָּאָר גְּרָמָא לֹון.

הָא חֲזִי הָאֵי בָּאָר, שֶׁבַע זְמַנִּין כְּתִיב
בְּפִרְשֵׁתָא דָּא, בְּגִין דִּאִיהוּ רְמֵז לְשֶׁבַע.
וְהִכִּי אֶקְרִי בָּאָר שֶׁבַע, (וּבִינֵי) בָּאָר דָּא, אֲדַפְר
שֶׁבַע זְמַנִּין בְּפִרְשֵׁתָא דָּא. דְּכְתִיב, (בְּרַאשִׁית כט)
וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בְּשֻׁדָּה. כִּי מִן הִבָּאָר הֵיחָא.
וְהָאֲבָן גְּדֹלָה עַל פִּי הִבָּאָר. וְנֶאֱסַפּוּ שָׁמָּה כָּל
הַעֲדָרִים וַגּוֹ' מַעַל פִּי הִבָּאָר. וְהִשְׁקוּ אֶת
הַצֹּאן וְהִשִּׁיבּוּ אֶת הָאֲבָן עַל פִּי הִבָּאָר. וַיִּגְלְלוּ
אֶת הָאֲבָן מֵעַל פִּי הִבָּאָר. וַיִּגְלֵל אֶת הָאֲבָן מֵעַל
פִּי הִבָּאָר. הָא שֶׁבַעָה. וּבִרְדָּאֵי דְהִכִּי הוּא.

בְּמוֹשֶׁה לֹא כְתִיב אֲלָא זְמַנָּא חֲדָא, דְּכְתִיב,
(שְׁמוֹת ב) וַיֹּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְּבָר וַיֹּשֶׁב עַל
הִבָּאָר. בְּגִין דְּמוֹשֶׁה, אֶתְפָּרַשׁ מִכָּל מַהֲבִיתָא
דְּלַתְתָּא, וַיַּעֲקֹב לֹא אֶתְפָּרַשׁ כָּלֵל. בְּמוֹשֶׁה חַד,
כְּמָה דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ו) אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי.
אֶחָת הִיא לְאִמָּה. וּבְגִין כִּף מֹשֶׁה מְאִרִיָּה
דְּבִיתָא הָוָה, וְאֶסְתַּלַּק לְעֵילָא, בְּמוֹשֶׁה כְּתִיב,
(שְׁמוֹת ב) וַיֹּשֶׁב עַל הִבָּאָר, בְּיַעֲקֹב וַיֵּרָא וְהִנֵּה
בָּאָר בְּשֻׁדָּה, וְלֹא כְתִיב וַיֹּשֶׁב עַל הִבָּאָר.

דְּבָר אַחַר (בְּרַאשִׁית כח) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאָר שֶׁבַע
וַיִּלְךָ חֲרָנָה, רַבִּי אַבָּא פִתַח וְאָמַר, (תהלים
אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת.
אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט, זְכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹון אֲוִרִיתָא דְקָשׁוּט
לְאֶשְׁתַּדְּלָא בְּהָ יִמְמָא וְלִילִי. דְּהָא כָּל מְאֵן
דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאוִרִיתָא, אִית לִיה חִירוֹ מִכָּלֵל,
חִירוֹ מִן מוֹתָא דְלֹא יְכָלָא לְשַׁלְטָאָה עָלֵיהּ,
וְהָא אוּקְמוּהּ. בְּגִין דְּכָל מְאֵן דְּאֶשְׁתַּדֵּל
בְּאוִרִיתָא וְאֶתְאֲחִיד בָּהּ, אֶתְאֲחִיד בְּאִילָנָא
דְּחַיִּי. וְאִי אֲרַפִּי גְרַמִּיָּה מְאִילָנָא דְחַיִּי, הָא
אִילָנָא דְמוֹתָא שְׂרָאָה עָלוּי, וְאֶתְאֲחִיד בֵּיהּ.

החיים, הנה עץ המות שורה עליו ונאחז בו. זהו שכתוב (משלי כד) התרפית ביום צרה צר כחכה. התרפית - אם מרפה ידיו מן התורה.

ביום צרה צר כחכה, מה זה צר כחכה? צר כח כה. שהרי היא תמיד לזמין, ושמירתה תמיד על בן אדם כאשר הולך בדרך התורה, ואז דוחה את הרע החוצה שלא יקרב לבן האדם ולא יוכל לקטרג לו. וכשאדם סוטה מדרך התורה ומתרפה ממנה, אזי צר כח כה, משום שאותו הרע, שהוא השמאל, שולט על האדם, ודוחה את ה"כה" הו החוצה, עד שדוחק אותו מקום בצרה.

דבר אחר צר כחכה - שכאשר בן אדם אוהב בדרך התורה, נאהב למעלה ונאהב למטה, והוא אהוב של הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר (שמואל ב יב) 'וה' אהבו, שהיה אהוב של הקדוש ברוך הוא, ואוהב אותו. וכשאדם סוטה מדרך התורה, אזי צר כח כה, צר שלו ובעל שנאה הוא אליו, ושולט עליו אותו שנקרא רע, עד שמקטרג בו בעולם הזה ובעולם הבא.

בא ראה, הרע הזה, שהוא יצר הרע, שולט על העולם בכמה צדדים, וכמה שלטון יש לו בעולם, והוא נחש תקיף שחטא בו אדם, ונכשלים בו בני העולם ומושכים אותו עליהם, עד שמוציא להם את נשמותיהם. ובה וראה, כשהוא שולט, שולט על הגוף. וכיון ששולט על הגוף, יוצאת ממנו הנשמה, משום שהגוף נטמא, והנשמה עולה, ואין שולט עליו עד שנוטל רשות. וכמה הם שבאים מצדו ושולטים על העולם, והרי

הוא הוא דכתיב, (משלי כד) התרפית ביום צרה צר כחכה. התרפית, אי ארפי ידוי מאורייתא. ביום צרה צר כחכה, מאי צר כחכה. צר כח כה, דהא איהי תדיר לימינא. ונטירו דילה תדיר על בר נש פד אזיל פאורחוי דאורייתא, וכדין דחי ליה לרע לבר דלא יקרב לגביה דבר נש, ולא יכיל לקטרגא ליה. וכד בר נש אסטי מארחוי דאורייתא ואתרפי מנה, פדין צר כח כה, בגין דההוא רע, דאיהו שמאלא שליט עליה דבר נש, ודחי ליה להאי כה לבר, עד דדחיק ליה אתר בעקו.

דבר אחר צר כחכה, דכד בר נש אחיד פארחי דאורייתא, אתרחים לעילא ואתרחים לתתא, ורחיקא דקדשא בריך הוא הוי, כמה דאת אמר, (שמואל ב יב) ויני אהבו, דהוה רחיקי דקדשא בריך הוא, ורחים ליה. וכד בר נש אסטי מארחי דאורייתא, פדין צר כח כה, צר דיליה, ומארי דכבו איהו לגביה, ושליט עלוי ההוא דאקרי רע. עד דמקטרג ביה פהאי עלמא, ובעלמא דאתי.

הא חזי, האי רע דאיהו יצר הרע, שליט על עלמא בכמה סטריין. וכמה שלטנו אית ליה בעלמא, ואיהו חוץ תקיפא דחב ביה אדם, וכשלין ביה בני עלמא, ומשכי ליה עלייהו, עד דאפיק לון נשמתייהו.

והא חזי, פד איהו שליט, שליט על גופא. וכיון דעל גופא שליט, נשמתא נפקא מניה, בגין דגופא אסתאב, ונשמתא סלקא. ולא שליט עליה עד דנטיל רשו. וכמה אינון דאתיין מסטריה, ושליטין על עלמא. והא תנינן דכל עובדין דעלמא דאתעבידו, ושליטי

שנינו שכל מעשי העולם
שנעשים ושולטים בהם, ויש לו
ממנים ושמשים, כלם שמשים
במעשי העולם.

ועד כן הוא קץ של השמאל,
והרי פרשה שיש קץ למיין ויש
קץ לשמאל, והקץ של השמאל
הזה הוא קץ כל בשר. נקרא קץ
כל בשר, לא נקרא קץ כל רוח,
וסוד הדרך - זהו קץ (כל בשר) וזהו
קץ. זה קץ על בשר, וזה על רוח.
משום כך זה פנימי וזה חיצוני,
זה ימין וזה שמאל, זה קדוש וזה
טמא, והנה פרשה.

וכא וראה סוד עליון קדוש של
האמונה, הסוד של עולם הזכר
ועולם הנקבה, וכל קדש
הקדשים בו, וכל סודות האמונה
מכאן יצאו, וכל החיים וכל
החרות, וכל הטובות וכל
האורות הם מכאן, וכל הברכות
וטללי נדבות, וכל האהבה של
האהבות הכל מהצד הזה, סוד
הדרום.

מצד הצפון מתפשטות דרגות
עד שמגיעה למטה פסלת ההב,
מצד השמאל, לכלוף טמא,
ואוחז את זה למעלה, ואוחז את
זה למטה. וכאן מזדווגים זכר
ונקבה יחד, והם רוכב נחש,
הסוד של זכר ונקבה, וזה סוד
עזאז"ל.

ומכאן נפרדות הדרגות ויוצאים
פמה צדדים לעולם,
שמתפשטים מכאן ושולטים על
העולם, וכלם צדדי השמאל,
וממנים שרים לתוף העולם. בא
ראה, כשיצא עשו לעולם, כלו
אדם פשוטה בשער כמו
השעיר, ומשם אלופים, מגנים
ממנים [שנים עשר] ששולטים
בעולם, והנה פרשה.

בא ראה, אשרי שמרי משפט -
משומרים האמונה של הקדוש ברוך הוא, משום שהקדוש ברוך הוא משפט, וצריך לאדם

בהו, ואית ליה ממנן ושמשין, בלהו שמשין
בעובדין דעלמא.

ועד דא איהו קץ דשמאלא, והא אוקמוה,
דאית קץ לימינא, ואית קץ לשמאלא,
והאי קץ דשמאלא, איהו קץ פל בשר. קץ
פל בשר אקרי, קץ פל רוחא לא אקרי, ורזא
דמלה, דא איהו קץ (פל בשר) ודא איהו קץ, דא
קץ על בשרא ודא על רוחא. בגין כן, דא
פנימי ודא חיצון. דא ימינא, ודא שמאלא.
דא קדישא, ודא מסאבא. והא אוקמוה.

והא חזי, רזא עלאה קדישא דמהימנותא,
רזא דעלמא דדכורא ועלמא דנוקבא,
וכל קדושא דקדישין ביה, וכל רזי
דמהימנותא מהכא נפקו. וכל חייזן וכל חירו
וכל טבין וכל (דף קנג ע"א) נהורין מהכא אינון,
וכל ברכאן וטלי נדבאן וכל רחימו
דרחימותא כלא מסטרא דא, רזא דדרום.

מסטרא דצפון מתפשטי דרגין, עד דמטא
לתתא קסטופא דדהבא, בסטרא
מסאבא, לכלוכא דמסאב, ואחיד להאי
לעילא ואחיד להאי לתתא, והכא מזדווגי
דכר ונוקבא כחדא, ואינון רוכב נחש, רזא
דדכר ונוקבא, ורזא דא עזאז"ל.

ומהכא מתפרשין דרגין, ונפקין פמה סטרין
לעלמא, דמתפשטין מהכא,
ושלטין על עלמא, וכלהו סטרי מסאבא,
ורברבין ממנן גו עלמא. תא חזי, עשו פד
נפק לעלמא, כוליה סומקא כורדא, בשערא
כגוונא דשעיר, ומתמן אלופין ממנן תריסין
(ס"א תריסר) דשלטין בעלמא, והא אוקמוה.

תא חזי, (תהלים קו) אשרי שמרי משפט, דנטרי
מהימנותא דקדשא בריהו הוא, בגין

משומרים האמונה של הקדוש ברוך הוא, משום שהקדוש ברוך הוא משפט, וצריך לאדם

לשמר שלא יסטה לדרך אחרת, אלא שיהיה שומר משפט, משום שהקדוש ברוך הוא הוא משפט, שכל דרכיו משפט.

עושה צדקה בכל עת - וכי בכל עת יכול אדם לעשות צדקה? אלא מי שמשתדל בדרכי התורה ועושה צדקה עם אותם שצריכים אותה. שכל מי שעושה צדקה עם העני, מרבה אותה צדקה למעלה ולמטה.

בא ראה, מי שמשתדל בצדקה, אותה צדקה שעושה עולה למעלה ומגיעה למעלה לאותו המקום של יעקב, שהוא מרכבה עליונה, וממשיך ברכות למקום שהוא מן המעין של כל המעיינות. ומאותה הצדקה ממשיך ומרבה ברכות לכל אותם התחתונים ולכל המורכבות ולכל החילות, וכלם מתברכים, ונוספים אורות כראוי, משום שכלם נקראו עת, וזהו שכתוב עשה צדקה בכל עת.

בא ראה, בזמן שהיו ישראל בארץ הקדושה, הם היו מושכים ברכות ממעלה למטה. וכשיצאו ישראל מן הארץ הקדושה, נכנסו תחת רשות אחרת, ונמנעו הברכות מן העולם.

בא ראה, יעקב היה תחת רשות קדושה. פִּינן שיצא מן הארץ, נכנס לרשות אחרת. וטרם שנכנס תחת רשות אחרת, התגלה עליו הקדוש ברוך הוא בחלום וראה כל מה שראה, והלכו עמו מלאכים קדושים, עד שישב על הבאר. וכיון שישב על הבאר עלו אליו המים, וכן היה משה, שמשם הודמנה לו אשתו. סוד הדיבר - הבאר לא עולה אלא פשוטה את הקשר שלה להתחבר עמו.

קדשא בריך הוא, איהו משפט. ובעי ליה לבר נש לנטרא דלא יסטי לאורחא אחרא, אלא דיהא נטיר משפט, בגין דקודשא בריך הוא איהו משפט, דכל ארחוי משפט.

עושה צדקה בכל עת, (תהלים קו) וכי בכל עת יכיל בר נש למעבד צדקה. אלא, מאן דישתדל באורחוי דאורייתא, ועביד צדקה עם אינון דאצטריכו לה, דכל מאן דעביד צדקה עם מסכנא, אסגי ההיא צדקה לעילא ותתא. תא חזי, מאן דאשתדל בצדקה, ההיא צדקה דעביד, סליק לעילא, ומטא לעילא ליהווא אתרא דיעקב, דאיהו רתיכא עלאה. ואמשיך ברכאן ליהווא אתר, ממבוועא דכל מבוועין. ומההיא צדקה, אמשיך וארפי ברכאן לכל אינון תתאי, ולכל רתיכין ולכל חילין, וכלהו אתברכאן ואתוספן נהורין, כדקא יאות. בגין דכלהו אקרו עת, ודא הוא דכתיב, עושה צדקה בכל עת.

תא חזי, בזמנא דהוו ישראל בארעא קדישא, אינון הוו משכי ברכאן מלעילא לתתא, וכד נפקו ישראל מארעא קדישא, צאלו תחות רשו אחרא, וברכאן אתמנעו מעלמא.

תא חזי, יעקב הוה תחות רשו קדישא, פִּינן דנפק מארעא, צאל ברשו אחרא, ועד לא צאל תחות רשו אחרא, אתגלי עליה קדשא בריך הוא בחלמא, וחמא כל מה דחמא, ואזלו עמיה מלאכין קדישין, עד דיתיב על בירא. וכיון דיתיב על בירא, סליקו מיא לגביה, וכן הוה משה, דמתמן אזדמנת ליה אתתיה. רזא דמלה, בירא לא סלקא, אלא כד חמא קשרא דיליה לאתחברא בהדיה.

הבאר לא עולה אלא פשוטה את הקשר שלה להתחבר עמו.

ואמר רבי אבא, כל הפסוקים הללו קשים זה על זה. בראשונה כתוב ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ולכן היה יושב בחרן. למה נסע משם? שכתוב וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. ומנין לנו שכתרן היה דיוורו של לכן? שכתוב ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו. ויאמר הידעתם את לכן בן נחור ויאמרו ידענו. משמע שדיוורו של לכן היה בחרן.

א"ל יעקב אמר, אני רוצה להכנס בשכינה משום שאני רוצה להתחתן. כשאבא נשא ושלח את העבד, מצא עין המים, ואז הודמנה לאבא אשה, והנה במקום הזה לא מצאתי לא עין ולא באר ולא מים, ומיד - וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם, ושם הודמנה לו באר, כמו שאמרנו, והודמנה לו אשתו.

רבי אלעזר אמר, חרן, שם היה ודאי, והבאר הזו הייתה בשדה. שאם לא כן, למה כתוב ותרץ ותגד לאביה? אלא משום שהיה סמוך לעיר.

ואמר רבי אלעזר, יעקב שהודמנה לו אשה על הבאר, למה לא הודמנה לו לאה, שהרי העמידה לו ליעקב כל אותם השבטים? אלא שאת לאה לא רצה הקדוש ברוך הוא לזווג עם יעקב בגלוי, שכתוב ויהי בבקר והנה היא לאה. (מכיל) שהרי קדם לא התגלה הדבר.

ועוד, כדי למשך את עינו ולבו של יעקב בפי של רחל, לעשות שם את דיוורו, ובשבילה הודמנה לו לאה והקימה את כל אותם השבטים. במה ידע יעקב מי היא רחל? אלא שאותם הרועים אמרו

ואמר רבי אבא, כל הני קראי קשיין אהרדי, בקדמיתא כתיב, (בראשית כח)

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, ולכן בחרן הוה יתיב, אמאי נטיל מתמן, דכתיב (בראשית כט) וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. ומנלן דבחרן הוה דיווריה דלכן, דכתיב, (בראשית כט) ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו. ויאמר הידעתם את לכן בן נחור ויאמרו ידענו. משמע דדיווריה דלכן, בחרן הוה.

א"ל יעקב אמר, אנא בעינא למיעל בשכינתא, בגין דבעינא לאזדווגא. אבא כד אתנסיב ושדר לעבדא, אשפח עינא דמיא, וכדין אזדמנת ליה לאבא אתתא. והא באתר דא, לא אשפחנא לא עינא ולא בירא ולא מיא, ומיד וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם, ותמן אזדמנת ליה בירא, פדקאמרן, ואזדמנת ליה אתתיה.

רבי אלעזר אמר, חרן תמן הוה ודאי, והאי בירא בחקלא הוה. דאי לאו הכי, אמאי כתיב, (בראשית כט) ותרון ותגד לאביה, אלא בגין דהוה סמוך למתא.

ואמר רבי אלעזר, יעקב דאזדמנת ליה על בירא אתתא, אמאי לא אזדמנת ליה לאה, דהא קיימא ליה ליעקב כל אינון שבטין. אלא לאה, לא בעא קדשא בריך הוה לזווגא ליה ליעקב באתגליא, דכתיב, (בראשית כט) ויהי בבקר והנה היא לאה, (מכיל) דהא קודם לכן לא אתגליא מלה.

ותו, בגין לאמשכא עינא ולבא דיעקב בשפירו דרחל, למעבד דיווריה תמן, ובגנייה (דף קנג ע"ב) אזדווגת ליה לאה,

ואוקימת כל אינון שבטין. במה ידע יעקב מאן היא רחל. אלא דאינון

לו, שְׁכֵתוֹב וְהִנֵּה רַחֵל בְּתוֹ בָּאָה
עִם הַצֵּאֵן.

בֹּא רָאָה מֵה כְּתוֹב, וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ
שִׁבְע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֶדֶךָ הַקֶּטְנָה.
וְכִי מֵה דַעְתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שְׁלֵא אָמַר
עֲשֵׂרָה יָרְחִים אוֹ שְׁנָה אַחַת, אֲלֵא
שִׁבְע שָׁנִים לְמָה? אֲלֵא יַעֲקֹב עָשָׂה
בְּחִכְמָה, כְּדִי שְׁלֵא יֵאמְרוּ
שֶׁבִשְׂבִיל הַתְּשׁוּקָה שֶׁל יָפִיָּה שֶׁל
רַחֵל עָשָׂה, אֲלֵא בְּשִׂבִיל הַחִכְמָה,
שֶׁהִלְכָנָה בַּת שִׁבְע שָׁנִים הִיא, וְכָל
שִׁבְע הַשָּׁנִים הָעֲלִיוֹנוֹת שׁוֹרוֹת הֵיוּ
עַל יַעֲקֹב טָרָם נִשָּׂא אֶת רַחֵל
לְשִׁבַת עֲמָה כְּרֵאוּי, שֶׁהָרִי יַעֲקֹב
נָטַל אֶת כָּלֶם בְּרֵאוֹ שְׁנָה, וְאַחַר כֵּן
בֹּא אֲלֵיָּה, כְּדִי לְהַמְצֵא הוּא שְׁמִים
וְהִיא אֲרָץ.

וְסוּד הַדָּבָר - וַיְהִי בְּעֵינָיו כְּמִים
אֲחֻדִים. מֵה זֶה כְּמִים אֲחֻדִים?
אֲלֵא כָּל שִׁבְע הַשָּׁנִים שֶׁקָּל אוֹתָם
בְּעֵינָיו כְּאוֹתָם עֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם
אֲחֻדִים וְלֹא נִפְרָדִים, וְכָלֶם אֶחָד,
שֶׁנִּקְשְׂרִים זֶה עִם זֶה. בְּאַהֲבָתוֹ
אַתָּה, לְהִיּוֹת כְּדָגְמָה הָעֲלִיוֹנָה.

בֹּא רָאָה שֶׁאַפִּילוֹ לְבָן רָמַז לוֹ
בְּאוֹתָם הַשִּׁבְע וְלֹא יָדַע מֵה אָמַר.
שֶׁפִּתַּח וְאָמַר טוֹב, שֶׁכְּתוֹב טוֹב
תַּתִּי וְגו'. אָמַר רַבִּי אַבָּא, כֵּן זֶה
וַדַּאי, עֲבַד שִׁבְע שָׁנִים לְהַזְדוּג עִם
שְׁמִטָּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בֹּא
רָאָה, בְּכָל מְקוֹם הַיּוֹבֵל סְתוּם,
שְׁלֵא הַתְּגֵלָה, וְהַשְּׁמִטָּה הַתְּגֵלָתָה.
בֹּא רָאָה, בְּשַׁעַר שֶׁיַּעֲקֹב עֲבַד
שִׁבְע שָׁנִים רֵאוֹנוֹת, יֵצֵא קוֹל
וְאָמַר: יַעֲקֹב, כְּתוֹב מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם. הָעוֹלָם הַנִּסְתָּר שֶׁלְמַעַל
הַיּוֹבֵל, מִשֵּׁם הָרֵאשִׁית. שְׁאֵל
שֶׁהֵם נִסְתָּרִים, שְׁלֵא הַתְּגֵלָה לָהֶם,
הֵם מִן הַיּוֹבֵל. מִשׁוּם כֵּן נִסְתָּמוּ
מֵיַעֲקֹב שְׁלֵא יָדַע, שֶׁחָשַׁב שֶׁהָרִי
הֵם מִן הַשְּׁמִטָּה, וְכִדִּי שֶׁיַּעֲשֶׂה
רֵאשִׁית מִן הָעוֹלָם שֶׁלְמַעַל

רְעִיָּן אָמְרוּ לִיה, דְּכְתִיב, (בראשית כט) וְהִנֵּה רַחֵל
בְּתוֹ בָּאָה עִם הַצֵּאֵן.

הָא חֲזִי, מֵה כְּתִיב, וַיֹּאמֶר (בראשית כט) אֶעֱבֹדְךָ
שִׁבְע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֶדֶךָ הַקֶּטְנָה, וְכִי מֵה
דַּעְתִּיהָ דִּיעֲקֹב דְּלֵא קָאָמַר עֲשֵׂר יָרְחִין אוֹ
שְׁתָּא חֲדָא, אֲלֵא שִׁבְע שָׁנִים אַמְאִי. אֲלֵא
יַעֲקֹב בְּחִכְמָתָא עֲבַד. בְּגִין דְּלֵא יִימְרוּן,
דְּבִגִין תִּיאוּבְתָא דְשִׁפִּירוֹ דְרַחֵל עֲבַד, אֲלֵא
בְּגִין חִכְמָתָא, דְּסִיְהֵרָא בַת שִׁבְע שָׁנִין הִיא.
וְכִלְהוּ שִׁבְע שָׁנִין עֲלֵאִין, שָׂרוּ עֲלֵיהָ דִיעֲקֹב
עַד לֹא נָסִיב לָהּ לְרַחֵל לְמִיתָב גַּבְהָ כְּדָקָא
יְאוּת. דְּהָא יַעֲקֹב נָטַל כְּלָהּ בְּקִדְמִיתָא,
וְלִבְתָּר אַתָּא לְגַבְהָ, בְּגִין לְאַשְׁתַּפְּחָא אִיהוּ
שְׁמִים, וְאִיהִי אֲרָץ.

וְרֵא דְמַלְהָ, וַיְהִי בְּעֵינָיו כְּמִים אֲחֻדִים,
מְאִי כְּמִים אֲחֻדִים, אֲלֵא, כְּלָהּ שִׁבְע
שָׁנִין שְׁקִיל לוֹן בְּעֵינָיו, כְּאִינוּן עֲלֵאִין.
דְּאִינוּן אֲחֻדִין דְּלֵא מִתְפָּרָשָׁן, וְכִלְהוּ חַד,
דְּמִתְקַשְׂרִין דָּא בְּדָא. בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתָהּ,
לְאַשְׁתַּפְּחָא כְּגוֹנוֹנָא עֲלָאָה.

הָא חֲזִי, דְּאִפִּילוֹ לְבָן רָמַז לִיה בְּאִינוּן
שִׁבְע, וְלֹא יָדַע מְאִי קָאָמַר, דְּפִתַּח
וְאָמַר טוֹב, דְּכְתִיב, (בראשית כט) טוֹב תַּתִּי וְגו'.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, הֵכִי הוּא וַדַּאי, פְּלַח שִׁבְע
שָׁנִין, לְאַזְדוּגָא בְּשְׁמִטָּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
תָּא חֲזִי, בְּכָל אַתְר יוֹבֵלָא סְתִים דְּלֵא
אַתְגְּלִיא וְשְׁמִטָּה אַתְגְּלִיא.

הָא חֲזִי, בְּשַׁעַר דִּיעֲקֹב פְּלַח שִׁבְע שָׁנִין
כְּדְמֵאִין, נִפְקָא קָלָא וְאָמַר, יַעֲקֹב, (תהלים
107) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם כְּתִיב, עוֹלָם סְתִים
דְּלַעֲיֵלָא יוֹבֵלָא מִתְמָן שִׁירוּתָא. דְּאִלִּין
דְּאִינוּן סְתִימִין, דְּלֵא אַתְגְּלִיא לוֹן מִן יוֹבֵלָא

אִינוּן. בְּגִין כֵּן אִסְתִּימוּ מֵיַעֲקֹב, דְּלֵא יָדַע, דְּחָשַׁב דְּהָא מִן שְׁמִטָּה אִינוּן.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתים פסיה לא ימוש ומפיה זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֱהָלוֹ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֹ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

אור הזוהר

גליון מס' 26
מיון תש"ע לפ"ק

במעלות הזוהר

ירושלים	בית שמש	טבריה	מירון	בית לחם	חברון	בני ברק	חדרה	פתח תקוה	בת ים	אלעד	הריש	עפולה	נשר	צפת	מושב פורת	חיפה	נבעת שמואל	בת חפרי	אדם	באר יעקב	באר טובע	בית אילנות	ביתון אהרון	גדרה	חמד	יער	יקנעם עילית	כפר כנא	לוד	לונדון	העמק מנחם אישיבי	מושב אישיבי	רמת גן
218 עיירות	165 עיירות	122 עיירות	84 עיירות	70 עיירות	52 עיירות	22 עיירות	18 עיירות	15 עיירות	13 עיירות	10 עיירות	9 עיירות	8 עיירות	7 עיירות	5 עיירות	4 עיירות	3 עיירות	2 עיירות	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	1 עיירה	
אדם	אשקלון	רכסים	פקיעין	תל אביב	חיפה	בנימינה	נתיבות	חולון	קרית אתא	מושב קדימה	בית שאן	פרדס חנה	רמת השרון	נתיבה	הרצליה	עפולה	אלעד	הריש	בת ים	פתח תקוה	חדרה	בני ברק	בית לחם	חברון	מירון	טבריה	בית שמש	ירושלים					

מפעל הזוהר העולמי

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ב"ה שהחיינו וקיימנו שמתקיימים מעל אלף שיעורים בזוהר הקדוש ברחבי הארץ.

בידכם לעזור לנו להוסיף ולהעלות במספר השיעורים, שכל אחד ואחד ינסה את כוחו באירגון שיעורים נוספים לאקמא שכניתא מעפרא.

**לכידורים ולפרטים: 054-843-6784
פקס: 02-995-1300**